

*Збаразька централізована бібліотечна система
Методично-бібліографічний відділ*

Серія: «Духовні острови
мого народу»

Золоті перлини краю Збаразького

м. Збараж
2013

Любов до рідної землі, пошана до батька і матері, відчуття належності до свого народу, прагнення пізнати і примножити духовні і культурні надбання та передати у спадок наступним поколінням – природні почуття людини кожної національності.

Саме для того, щоб ланцюг духовності народу не переривався, потрібно зберегти і примножити історію краю, відродити найдорожче – забуте слово, мелодію материнської пісні, бабусину колядку чи щедрівку, зберегти звичаї, традиції, обряди та історичні нариси про край. Адже це дає змогу кожній людині краще пізнати себе, свій народ, свою землю, сприяє вихованню глибокої поваги до своєї малої Батьківщини. Віриться, що у серцях, пам'яті сучасного покоління збережуться перлини золоті спадщини, адже згодом вони просто можуть назавжди зникнути. А що ж залишиться?

Перед вами збірник кращих зразків українського народного фольклору Збаражчини. Участь у збірці золотих перлин приймали бібліотечні працівники Збараської ЦБС. Матеріал розміщений у алфавітному порядку назв сільських філій.

Буквальний переклад терміну «фольклор» - народна мудрість. То ж почерпнімо, корисне з цього цілющого народного джерела.

Пошуково-дослідницька робота:

Савчук Світлани, завідувачки
бібліотеки-філії села Бодаки.

Записано від: Гороховської Наталії
Максимівни та Федчук Лідії Максимівни.

Редактор:

Т. Кульпа, завідувачка методично-
бібліографічного відділу ЦБС.

Комп'ютерний набір:

Л. Буряк.

Відповідальна за випуск:

О. Бойко, директор ЦБС.

Збараська центральна бібліотека, 2013

Співаночки-танцюваночки

1. А ми просо сіяли, сіяли ой дідня да сіяли
А ми просо витопчем, витопчем,
А чим же вам витоптать (2)
А ми коня пустимо(2)
А ми коня займемо(2)
А ми коня викупим(2)
А чим же вам викупить(2)
А ми дамо 100 рублів(2)
А нам не треба 100 рублів(2)
А чого ж вам треба(2)
А нам треба дівчину(2)
А яку вам дівчину(2)
Марійку...

Пісня виконується групами. Учасники беруться по - під руки та ідуть одна навпроти одної, коли зустрічаються, то міняються місцями і все починається знову.

2. Ой там, коло млина зацвіла калина,
Там дівчина воду брала гарна чорнобрива
Брала вона брала до дна вибирала,
Одна одним в батька була, розкоші не знала.
А був батько добрий, а мати лихая
Не пускала в сад гуляти, бо ще молодая
«Пусти мене мати у сад погуляти,
Як запіють перші кури я прийду до хати»
Перші кури піють, а другі сокочуть,
Кличе мати вечеряти, а дочка не хоче.
«Вечеряйте мамо, вечеряйте самі,
Бо вже мені надоїло вечеряти з вами.
Вечеряйте мамо із малими дітьми,
Бо вже мені мамо тре пари глядіти.»

Цю пісню виконували гуртом старші жінки.

3. Ой летіла пава в очереті впала,
А дівчина козакові пояса в'язала.
В'язала (2) 24 гудзи, а він її обіцяв корець кукурудзи.

Корець кукурудзи, ще й півкорця проса;
«куплю тобі черевички, щоб не ходила боса.

А як ти їх здопчиш, то я куплю другі,
но не скажи свої мамі, що я тебе люблю.

Но не кажи мамі, не кажи нікому,
Бо й так люди рознесуть, як вітер солому.

Солома міленька, до вітру легенька
Тебе люди обсміють, бо ще молоденька.»

4. Ой зійди місяцю (2) на нашу вулицю,
На нашій вулиці (2) всі дівоньки красні.

Нема найкращої (2) як ...

Перейди місяцю (2) на другу вулицю
На другі вулиці (2) всі хлопці молодці.

Нема найкращого (2) як ...

Сім пар чобіт допче без тещині сїни,
Щоб теща хвалила, дочка любила.

5. Ой летів коник понад річкою
За ним хлопчина з уздечкою.

Ой стій же, коню, та й загнуждаю,
Та й поїдемо до Дунаю водиці пити,
Аж на Залужа (умовно) дівчат любити.

Весільний фольклор

Молода іде на поклін до свекрухи, вона ще не була вдягнуеною у весільне вдягання. Молода співає:

1. Котилися вози по широкім мості
Приїхала, мамо, до Вас нині в гості,
Я не приїхала до Вас на гостину,
А обзнакомити всю Вашу родину.
Не стрічайте, мамо, з сиром пирогами,
А стрічайте, мамо, добрими словами,
Бо з сиром пироги ми маємо вдома
Ми хочемо почути тай доброго слова.

*До шлюбу виряджала мати : розчісувала косу і
накладала...*

2. Хлопці на долині, коні в конюшині
Розпустили косу молодій дівчині.
Косу розпустили, плечі застелили
Молодій дівчині жалю наробили.
Було мені добре, а тепер не буде
Коб хоч натрапити на добрії люди.
На добрії люди на доброю долю,
Коб хоч не блукати як ягня по полю,
Бо ягня по полю жалібно меркоче
Розпустили косу - застелили плечі.

Після шлюбу молоді ідуть до дому, де будуть далі жити. По дорозі старші чоловіки переплітають молодят снопами з пшениці і жита, потім під час зав'язування хустки ці снопи будуть молотити. Прийшовши додому, починається перепій, всі гості вітають молодять. Далі усі ідуть за стіл, починаються співи, забави.

3. Дайте мені грабельки, дайте мені вила.
Дайте мені того хлопця, що його любила.
А на Залужі лихі собаки, нікому вийти відборонити.

Вийшла дівчина відборонила
Моє серденько розвеселила.
«А вам собаки, до буди спати
Тебе, козаче, прошу до хати.
А вам, собаки, по паляниці
Заходь, козаче, на вечорниці.»

Дали мені грабельки, дали мені вила.
Дали мені того хлопця, котрого любила.
Дайте мені того хлопця, що чоботи робить
Він до мене молоді шовечора ходить.

4. Журилися вороженьки, що заміж не піду
Подивіться вороженьки, до уклону їду
Брехались ти, вороженьки, що настала весна
Була правда і неправда я всьо пережила.
Брехались, ти дороженьки, як настало літо
Було правда і неправда, було розмаїто.
Брехались ти, вороженьки, як настала осінь
Було правда і неправда, було брехні досить.
Брехались ти, вороженьки, як настала зима
Була правда і неправда, я всьо пережила
Брешіть, брешіть, вороженьки, або перестаньте
Або мені свої зуби на підкови дайте.
Дайте зуби на підкови, варги передки
А язика на підшви зроблю черевики.
Дайте зуби на підкови, ніж я підкуюся,
Тепер брешіть вороженьки я вас не боюся.

5. Вийду я в садочок, під біленьку вишню,
Нікому не скажу на кого я мишлю.
Нікому не скажу но сестрі рідненькі,
Що до мене ходить хлопець молоденький.

- Він до мене ходить хоче мене взяти
Його рідна мати не пускає з хати.
6. Сама призьбу городила, сама висипала,
Сама хлопця полубила, сама висватала.
7. Коло меї хати зацвіли блавати
Хотіли мене тато рано заміж дати (2)
А тато хотіли, а я не хотіла
Прийшли старостоньки, я їм відповіла (2)
Не косіте трави, бо сіна не буде,
Не в'яжіте світа, бо життя не буде
Не в'яжіте світа, бо я молоденька.
8. Пожену я товар та й займу телята,
Стану подивлюся де милого хата(2)
Його хата за горою, моя за другою.
Чи ти тужиш так за мною, як я за тобою.
Його хата за горою, моя за другою
Сватай мене, козаченьку я буду з тобою.
9. «Звідки хлопці?» - з Романівки.
«Чого прийшли?» - На вивідки, на дівчата дивитися,
бо ми хочем женитися.
10. Ой ходила Марічка попід сіножаття,
Вибирала таке зілля, котре не пожате.
То пожате, а то зелененьке,
Вибирала каваліра, котро молоденький.
Тим то гарний межи ними Іванко,
Як намальований...
11. Ой вже зійшов місяченько та й хмару минає.
Молодая дівчинонька стоїть тай думає.
Місяць нахилився, став її шептати, адже твій
миленький йде до твеї хати.
Ой вийди, батеньку, одчиняй ворота,
Бо в мого миленького гостей ціла рота.
Не плач матінко, нема чого плакати

Тепер будем мамо, в хаті зятя мати.

12. Ой стань, матінко, на стілець возьми щіточку,
гребінець

І розчеши дочці косу під вінець (співають, коли мати
розчісує косу дочці)

13. На городі терен тешуть,
А в хаті косу чешуть

Ще терну не обтесали, косу розчесали.

На городі просо молотять, в хаті косу золотять.

Ще просо не змолотили, а косу позолотили.

14. Припадь, матінко, до дочки,
Позбирай з неї биндочки (ленти)

Що ти їй щосуботи купувала
Що ти її прибирала.

15. Кругом меї хати зацвіли лілії
Запрягайте, хлопці, коні вороні.

Вони ся брикають, там то жаль дівчині,
як попи вінчають.

Чесна дівчинонька, чесний парубочок
Їм Божая мати тримає віночок.

16. Ой січана калинонька сікачем
Ой з ким же ти, Галино, звінчана з паничем.

Не так з паничем, як з мужиком,
Зв'язали біленькі ручки рушником.

17. Лети, лети, соколеньку, вперед нас

Тай занеси вісточку раніше нас,

Та нехай виходять протів нас,

Та нехай питають усіх нас,

Де їхня дитинонька бувала,

Під царським вінцем стояла,

Від щирого серденька присягала

18. Люди їдуть по ліщину,

А я по дівчину.

Люди їдуть з ліщиною,
А я з дівчиною.
Питається батько сина, «що коштує та дівчина?»
Тобі, батьку не питати, що коштує - треба дати.

**Пісні, якими переспівують свати, друзки,
свашки:**

19. Ой летіла качка крилами пляскла:
Грайте віват музиченьки, п'є горілку свашка.
П'є горілку свашка з килішка нового,
Грайте вів ат, музиченьки, п'є до молодого.
20. Ой летіла гуска крилоньками плямкнула
Грайте вів ат, музиченьки, п'є горілку дружка.
П'є горілку дружка з скляночки нової,
Грайте віват, музиченьки п'є до молодії.
21. Ой наш сваток гарно ходить,
Гарно його мати водить,
Кожух білий, комір сивий
Гарний хлопець чорнобривий.
22. Ой наш сваток гарно ходить,
Гарно його мати водить.
Кожух білий, верх подертий
Сам паршивий, ніс роздертий.
23. Ой сваточку (2) як я води хочу.
Як ти мені не даси з-за стола вискочу.
Є у сінях діжка, а на діжці кружка.
Біжи собі тай напийся, молоденька дружка.
Ой сваточку(2), який ти гарненький,
Така твоя вода добра, як мед солоденький.

Пісні до короваю

24. Ніхто в нас не вгадає, що в нашій короваї
З трьох полів пшениця, з трьох криниць водиця.

Ще й яєць півтораєста і діжка масла,
Ще й рожевії квіти, щоб любилися діти.

25. Короваю, короваю, час тебе кряти

На люди роздати,

На люди, на близькій сусіди.

Що по запічках дримають, короваю чекають.

Не так люди старії, як діти малії.

26. Наш дружбонька вдався, сім літ не вмивався.

На 8 році пішов до потоку.

Там його свати вмили, череслом підголили,

Перевеслом вперезався, до короваю взявся.

*Дружба завжди перев'язаний вишитим
рушником, свати його миють і бриють.*

27. Ой згори вітер віє,

Наш дружба вітер сіє.

Нехай сіє не скороде.

Нехай йому Господь роде.

28. Тобі, дружбо, не дружбувати

Тобі, дружбо, панувати.

Сидіти в покою з хорошою жоною.

29. Наш дружба коровай крає,

Золотий ніжик має,

Ще й срібну тарілочку,

Що придбав на риночку.

30. Я тебе мій, дружбоньку, питаю

Чи даси, чи не даси короваю?

Як ти мені не даси короваю

Я тебе на вулиці перейму, та я тобі кучерики обірву.

31. Подивися, дружбонько, що твої свати роблять
Сюди, туди короваем запихаються.

То в жито, то в пшеницю дівчатам на вечерю,
То в жито, то в рукавицю, дівчатам на вулицю.

32. Ой летіла зозуленька та й сказала: «ку-ку»,
Дайте, дружбо, короваю поцілую в руку (співають
свашки).

33. Ой летіла зозуленька та й сіла на різку,
Дайте, дружбо, короваю буду за невістку.

*Коли свати роздали весь коровай, то хочуть
могоричу і співають :*

34. Оса, оса, осаса, де ж та наша ковбаса?
Сім нас, сім ковбас,
Миска сиру буде з вас.

*На тому перший день весілля закінчується. А
на другий день десь під обід починається знов. Гості
молодої сходяться і всі сідають за стіл, а потім
йдуть до молодого (якщо молоді будуть жити в
молодого). Знов починається забава. Цього дня
молоду зав'язують в хустину.*

35. Червоненький бурячок, зелененька гичка
Вчора була дівчинонька, нині молодичка.

36. На чіпець, на чіпець ви, музики, грайте
На чіпець, на чіпець ви, бабуню, дайте.

37. Куди мене поведети, люди,
Що мені мижи вами буде?
Поведемо тебе вулицею,
Зробили тебе молодичею,

Поведемо тебе дорогою,
Зробим тебе бабою старою.

Сімейний фольклор

1. Ой високо голубові з дуба воду пити
Ой далеко, дівчинонько, до тебе ходити
Ой що мені за високо, схочу перескочу
Ой що мені за далеко, схочу перейду.

2. На церковці хрест, хрест
На дзвіниці стрілка
В нашої дівчиноньки
Солодка горілка.

3. Я ж тебе, Галю, не лаю, я ж тебе, Галю, питаю,
А чи були гості у твоєму домі, а чи були гості у
мене?

Був Омелько із села, а Микита з хутора,
А той же Михайло малий придибайло
Був у мене молоді з города.

Я ж тебе, Галю, не лаю, я ж тебе, Галю, питаю,
А що їли гості у моєму домі без мене?

Їв Омелько гусака, а Микита індика,
А той же Михайло малий придибайло,
Їв зі мною молоді голубка.

Я ж тебе, Галю, не лаю, я ж тебе, Галю, питаю,
А де спали гості у моєму домі?

Спав Омелько за столом, а Микита під столом,
А той же Михайло малий придибайло спав у мене
під боком.

*У дитини завжди було одне ім'я і називали
таким іменем у день якого дитина родилася, щоб
мала ангела хоронителя(діти, що родилися називали
- Марією, Іванком.*

4. А щоб наш коваленко здоровенький був,
Що він нам ту оказію роздобув
В руки не хухав, молоточком не стукав.
Колискові пісні:
5. Ой люльочки, люльочки шовковії вірвочки
Колисочка данська. Дитинонька панська.
6. Ой люлю-люлю, пішла мама по цибулю,
А цибуля не вродила, мама в хопті заблудила.»

Пісні, що співали на проводах:

6. Отож я вам, хлопці й дівчата
Заспіваю я пісню свою,
Що йду я в дорогу далеку
Й назад не знаю чи вернуся.
І ще я вам скажу правдоньку
Кидаю дівчиноньку свою
Напевно серденько їй б'ється
чия повернуся з бою.
Дівчина про це добре знає
йому не сказала ні слова.
Козак обперся на плече
Й сказав: «будь дівчино, здорова»
Сумную вісточку козак отримує
Дівчина в могилі лежить
Козак зупинився й назад повертає
І з вітром до неї левтить.
7. Ой піду я полем, полем терном поколишу
На кого я, товаришу, дівчиноньку лишу.
Ой на мене, товаришу, на мене, на мене
Буду тобі, товаришу, ще луче за тебе.
Шануй, шануй товаришу, моєї дівчини.

Прийду з війська, нап'юся горілки
Минув місяць, минув другий
Молодий козаченько додому вертає
Як прийшов до дівчини, тай став під дверима,
А вже плаче в колисочці маленька дитина.
Як пройшов він до хати підперся руками
Ой не туга козаченьку, не туга, не туга
За рік, за два, за чотири то буде послуга.

8. Ой чути (2рази) стріли гармати

Ой чути (2рази) як гудуть.

Там битим шляхом на Україну

Січовики стрільці йдуть.

Там битим шляхом на Україну

Січовії стрільці йдуть.

За поводи коней ведуть.

Прощала мати рідного сина,

Рідненький брат прощав рідну сестру.

Прощав навіки стрілець молодий

Свою кохану дівчину.

9. Там старенький батько окопи копав

він здалеку бачив, як стрілець упав.

Сам собі не вірив і очам своїм (2 рази)

Прийшов подивився, а то його син.

«Ой сину, мій сину, дитино моя (2 рази),

Ти за Україну положив життя.

Прийшов він додому, жінка питається (2 рази),

Що з тобою є?»

Певно син рідненький у війську не жиє.

Ой жиє, він жиє в темному гаю.

Висока могила на грудях його.

Висока могила, березовий хрест (2 рази).

Ото тобі слава, ото тобі честь.

Різдвяний фольклор

Зимові свята починалися з приходом Різдва Христового (7,8,9 січня). Перед Різдрвом була вечеря - перша Вілія. Вдома готували 12 пісних страв. Найпершою стравою була — кутя, котру ще вдень ставили на сіно під образами зі снопом. Потім на перший день Різдва починалося водіння кози, ходили діти зі звіз дою і з іродом. З козою ходили вже хлопці старші, а з іродом вже старші чоловіки. Героями в козі були: дід, баба, доктор, коза, два пастушки, жид. Баба з дідом сварилися і дід прибывав козу, потім приходив доктор і рятував її, а жид ходив по хаті і випрошував грошей і мотричу. Потім в кінці всі співали коляду:

1. В широкій долині зоря засвітилась,
Там пречиста діва мати сина породила,
А як породила, то йому співала:
«Люляй, люляй любий сину, а я буду спати»(2)
«Ой спи ж моя ,мамо(не одну годину,
А я піду та й принесу райську пелину(2)»
«Ой, сину ж, мій сину, де ж те є зробим,
Як ще нема дві години, як ти ся народив(2)»
«Мамцю ж, моя мамцю я все теє зроблю
Бог сотворив небо і землю, а я освободжу(2).»

З іродом йшли старші. Тут героями були: ірод, три царі, смерть, чорт, жид, два, пастушки. Тут царі ніби ідуть тудя, де родився Христос, а ірод не хоче їх пустити, приходить смерть і його вбиває, потім пастушки кажуть, що злий ірод покараний і також починають співати:

2. А Божая мати по світу ходила
Прийшла до багача на ніч ся просила,
А багач побачив не хотів прийняти
Наказав слугам собаками гнати.
А тії собаки Матір Божу не гнали,
Вони перед нею навколішки встали.
Прийшла до бідного на ніч ся просити,
А бідний говорить: «Я можу прийняти,
тільки не маю вечеряти дати.»
«Не хочу я нині вже вечеряти
Пусти, господароньку, до стаєньки своєї»
Він прийшов до хати, жінку будить:
«Вставай, вставай жінко, годі тобі спати
У нас над стаєнькою стало сяйво сіяти»
А хазяїн со страпом ходить,
А в той час мати сина родить.

Після Різдва приходь Новий Рік(Василя), його святкували за старим стилем 14 січня. Перед Василем був багатий вечір, вії хлопці ходили когутати Завжди в той вечір вони мали якісь капости в домі, де когутали:

3. Кугу, кугу винесіть по пирогу,
Не винесете пирога потягну хату за рога.
Добрий вечір!

4. Добрий вечір, пане господарю!
Частуй, Боже, твоєму товару,
Щоб не було нігди пропадку ;
Ні в коморі, ні на оборі.
Божая мати за столом сиділа
Божії книги вона розкладала,

А цілуйте Ісуса Христа в ніжки,
А виносьте гроші та пиріжки.

*На Василя хлопці ходили посівати, в церкві правилася
довга служба:*

5. Сію, сію, посіваю з Новим Роком Вас вітаю.
Коноплі до стелі, льон по коліна,
Щоб Вас хрещених голова не боліла.
З Новим Роком!

Вечорниці

*Улічні пісні, то пісні, котрі співали колись в
будь-який час. Кожного вечора і на вулицю сходилися
хлопці, дівчата, молодиці з чоловіками і співали. Ті
пісні можна було співати в піст.*

1. У полі криниця дильом дильована
Чи ти, дівко гарна чи намальована?
Я не намальована,ані пудрована
Я в своєї матінки змаленьку викохана.
Я в своєї матінки виросла на волі
Виросла на волі, як квітка в вазоні
2. В полю криниця, а в ній холодная вода.
Не харашо в того влюбляться, в кого сірії глаза.
Піду в аптеку куплю я йоду
Аптекарь йоду не дає
Скажи, дівчино молодая, яка досада в тебе є,
А я досади sweї не скажу, а тільки скажу, що болить
Мене мій милий давно покинув,
любов у серденьку горить.
3. Ой вечер вечоріє, всі з фабрики ідуть.
Маруся отравилась, в больницу її везуть.

Привезли її в больницу, поклали на кровать.
Два доктори і сестриця стараються спасать.
Спасайте не спасайте мене жизнь не дорога.
Любила я Ванюшу, такого падлеца.
А той падлец Ванюша ударил в грудь ножом,
А сам кудато уехал на коне вороном.
Через дві годині Маруся померла
А Марусина мама, то тронулася умом.
4. Не ходи понад берегами
Не муч серденька чорними бровами.
Чорні брови маю тай не оженюся.
Піду до Дунаю скочу вскочу і втоплюся.
Не топись, козаче, бо душу загубиш.
Скажи вірну правду, кого вірно любиш
Не люблю нікого, но тебе їдную, як сестру рідную.
5. Понад ставом колишуться віти
Вітерець де-не-де подиха
Десь, далеко заграла гітара.
Там дівчина зустрічала весну.
Ти поїдеш далеко - далеко
Так далеко від мого села
І не скаже той місяць зрадливий,
Що у тебе кохана була.
Ти не плач, не журися, дівчино,
Ти не плач, не журись, не ридай.
На весні як цвітимо калина
В тихий вечір мене зустрічай.
І прийшла довгождана хвилина .
І прийшла довгождана весна
Там дівчина пішла до калини,
А милого ще й досі нема.
Ой нема (2) і не буде, бо така вже дівоча судьба.
Треба знати як хлопців кохати,

І як вірять у їхні слова.

6. На полонді (вулиця) мед, вино п'ють
Вийди, вийди, мій батеньку, щось продають
А продає (Микола) сина свого,
А виходьте (Іване) купіть мого
Ми вашого не купимо, бо вам нізащо
Всі парубки ходять косять, а ви ледащо.

На полоді мед, вино п'ють
Вийди, вийди, моя мамо, щось продають
А (Олена) продає дочку свою
А виходить (Марія) купіть мою.
Ми вашої не купимо,
Вона нізащо, всі дівчата ходять жати, ваша ледащо.

7. Ой, гороше, гороше, посієм тебе хороше
Посієм тебе в ряди та роди, Боже.

Щоб наші парубки ся женили.

Ой як тяжко камінцеві покотитися,
То так тяжко удівцеві оженитись.

Ой, як лихо перчинцеві покотитися,
То так лихо молодцеві оженитись.

Ой нумо, нумо заплітає шумо
Огірки зелененькі, наші парубки молоденькі.

8. Ой, травко-муравко, чого не зелена?
Чи гусоньки пощипали, чи дівоньки потоптали.
Мене гуси не щипали, а дівоньки потоптали
Чорними чоботиськами, жовтими підківочками.

9. В саду зимная роса
Туда побігла дівчина боса.
Прийшла під двері, ножкою туп-туп,
Вийди мій милий, бо я вже тут-тут.
Він не вийшов, вийшла матінка
Чого ж ти прийшла моя, невістко.
Як ти прийняла, то йди до хати,

Бо тобі зимно в ножки стояти.

- Зимно в ножки стояти

Зимно тільки помила і вашого сина люблю.

10. На городі туман і на лужку стелиться
А мій милий Михайло в чужім селі жениться.
Приїдь(2 рази), миленька, нічка видненька, а
шляшочок- битий.

Буду до серця любити.

Іду я через села, скрізь мені не весело.

Входжу на подвіренько в милого веселенько.

Та його друга мила кінець столу сиділа.

Глянула у віконечко на личеньку зблідла.

Дивись, Михайле, що до нас наїхало.

Чи то родина, чи то гостина, чи твоя перша мила?

- Ой чи ж ти гидкая, ой чи ж ти бридка

- Ой цить незгідна, то моя сестра рідна.

Взяв сестру за рученьку тай повів у світлоченьку.

Годі, годі бояри, годі, годі гуляти.

Музики грають, бояри скачуть

В нас вдома діти плачуть.

Ти дівчино, Тетяно, оставайся дівкою з гіркою
горілкою.

11. Одного вечора пізенько, хотів провідати любов.

Провів товариш додому, а сам до Галини пішов.

Прийшов я стиха під віконце.

Щось я побачив в тім вікні

Коло Галини на кроваті сидить невідомий мені.

Прийшов істиха я під друге

Мало із жалю я не вмер.

Прийшов істиха я під третє, стиснув міцніше
револьвер.

Почувся вистріл з револьвера

Галина впала на кровать,

А той невідомий хватився, почав Галину рятувать.
В неділю рано по-раненьку, церкві дзвони всі гудуть.

Уже Галину молодую на кладбище несуть,

А Колю молодого в кайдани вже кують.

Галину поховали на всьой її вік.

А Колю засудили на 15 літ.

На Галининій могилі вже біла рожка зацвіла.

А Коля молоденький закінчив сам життя.

12. Плив я річком, плив я плив,

Тай до теї дівчиноньки, що її любив.

А вже тая дівчинонька не одного зрадила,

Не їдного козаченька з розуму звела.

Там за річком, за Дунаєм грім за громом б'є.

Чом він теї дівчиноньки, чом він не заб'є.

А вже тая дівчинонька не їдного зрадила,

Не їдного козаченька з розуму звела.

Плив я річком, плив я плив,

Тай до теї дівчиноньки, що її любив.

А вже тая дівчинонька в траві стояла,

А що мені з того, що вже не моя.

13. Ой вставай, невістко, бодай ти не встала,

Та подій корови, що понаганяла.

Нехай ті постоять, що понаганяла

я подою ваші, ті, що у вас застала.

Не маю корови тільки-но телятко,

А я у вас застала козу й козенятко.

Ой мовчи, невістко, не роздіймай губи,

Бо візьму коцюби, то поб'ю зуби.

Ой чекайте, мамо щось маю сказати,

Було свого сина до мене не слати.

Було туди слати, де широкі двори.

Була б вам привела 3-4 корови

3-4 корови 5 первістку

Були б собі мали багату невістку.
Ой мовчи, невістку, не розмикай писка,
Бо встрягне в голову поливана миска

14. А вже третій вечір я дівчину бачив
Ходжу біля хати-її не видати.
Вийди, дівчино, вийди рибчино,
Вийди сердечна утіхо моя.
Не вийду, козаче, не вийду, соколе,
Мене мати лає, гулять не пускає.
Бреши, дівчино, бреши рибчино
Сердешна утіхо моя.
Та було б нерубати земного дуба,
Та було б не сватати, коли я нелюба.
Правда, дівчино, правда рибчино моя,
Моя сердечна утіхо моя.
15. Там, де Ятрань круто в'ється
З-під каміння б'є вода,
Там дівчина воду брала
Чорнобрива молода.
Ти, дівчино, ти щаслива
В тебе батько, мати є.
Рід великий, хата біла
Все, що в хаті — то твоє.
-А я бідний, бідолашний
Степ широкий - то ж мій сват,
Шабля, люлька - вся родина,
Сивий коник - то ж мій брат.
16. Ой не спиться й не лежиться
І сон мене не бере,
Пішов би я до дівчини,
Та не знаю, де живе.

Попросив би товариша
Нехай мене одвезе.
Так товариш кращий мене,
Він дівчину одіб'є.
Світи, світи, місяченьку,
Тай присвіти доріженьку,
А ж до милої двора.

17. Ой при лужку, при лужку,
При широкім полі,
При великім полі, кінь гуля по волі,
Кінь гуля по волі, козак - по неволі.
Ой піймаю, загнуздаю, шовковенькою уздою,
шпорами під боки,
Кінь летить стрілою.
Ой лети мій, коню, та й вихором несися
Проти милої двора, стойма становися.
Та вдар копитами
Чи не вийде дівчинонька з чорними бровами.
Ой не вийшла дівчинонька, вийшла її мати:
«Здоров, здоров,любий зятю, пожалуй в хату.»
«Я не хочу в хату, хочу у світлицю
Розбуджу красную дівицю.»
Дівчинонька встала, свій сон розказала
Правою ручкою обняла та й поцілувала.

18. Ой коли б той вечір, та й повечоріло,
Може б моє серце та й повеселіло.
Ой коли б той вечір та й сонечко зайшло
Тоб моє серденько та й до мене прийшло.
Ой прийди, прилинь ти, ясне сонце,
То я тебе пущу, тай через віконце.
Ой як упускала, легенько зітхала
А як випускала, плакала й ридала.
А як випускала, плакала й ридала,

Прийшла за ворота правдоньки питала:
«Чи ти мене любиш чи з мене смієшся,
До другої ходиш, та й не признаєшся?»
«Ой я тебе люблю і любити буду
Признаюся по правді, сватати не буду.
Не позволить батько, не позволить мати
Щей рід не позволить дівчиноньку взяти.
Щей рід не позволить дівчиноньку взяти.
Стиха говорімо, щоб не чула мати»
19. По той бік гора і по той бік гора
Поміж тими гороньками ясная зоря.
Ой то не зоря, дівчина моя.
З новенькими відерцями по водицю йшла.
Дівчино моя, напій мені коня
З студеної криниченьки,
З повного відра.
Як буду твоя, то напою два
З студеної криниченьки
З повного відра.
Кінь води не п'є, копитами б'є.
Ой, втікай же дівчинонько,
Він тебе уб'є.
І нехай заб'є, і хоть не заб'є.
В мене сестра молодша, то твоя буде.
Молодша сестра та вже не така
Не пригорне, не приголубить як ти сама.